

Lekcija 8: Načela skupinskega delovanja

- Vključevalnost
- Nenavezanost
- Decentraliziranost
- Ponižnost
- Odgovornost
- Disciplina
- Neškodljivost
- Zaupanje
- Predanost

Prehajamo v Novo dobo in s tem prehodom stopamo v stik z novimi energijami in kvalitetami, ki bodo neizogibno korenito preoblikovale našo družbo in kolektivno zavest. Ena od osrednjih kvalitet, ki jo bomo razvijali in izpopolnili, je princip skupinskega delovanja. Povezovanje in skupinsko delovanje predstavlja temelj družbe in njenih zapletenih odnosov. Posameznik se s tem razvija in se tudi na ravni fizičnega življenja uči vzpostavljati odnose, kakršni obstajajo na ravneh duše.

V pretekli dobi je poudarek ležal predvsem na razvoju človekovega individualizma. Posameznik je razvijal nižji oziroma osebni jaz in se skušal emancipirati od črednih odnosov, ki so vladali družbi. Črednost predstavlja skupinske odnose, podobne tistim živalskega sveta, ki temeljijo na čustveno nagonskih odzivih. V tem preteklem obdobju, približno dobrih dveh zodiakalnih dob, smo prehodili dolgo pot združevanja, od združevanja na podlagi plemensko rasne pripadnosti, mitov in misticizma, do združevanja na podlagi nekega zaznanega ideala in vedno bolj kompleksne identitete posameznika.

Ko nas nekdo vpraša, kdo si ti, bodo naši odgovori pretežno temeljili na odnosih in skupinskih povezavah. Najprej bomo povedali svoje ime. Ime je označevalec, po katerih nas družba loči od ostalih ljudi in je pojem, ki opisuje celotno našo identiteto. Imenu bo najverjetneje sledila naša narodnost. Človekova narodnostna identiteta v tem času predstavlja enega najmočnejših občutkov

skupinske pripadnosti. Le redko kdo se danes zaveda, da je narodnostna pripadnost, kot jo poznamo danes, nekaj sorazmerno novega v človeškem razvoju. Nadaljevali bomo z opisom svoje izobrazbe, verske pripadnosti, profesionalne usmeritve, pripadnosti interesnim in političnim združenjem ter zaključili z našimi zanimanji in konjički. Naša identiteta je utemeljena na naših skupinskih povezavah in istovetenju s posameznimi skupinami.

Človekova zavest določa naravo in obseg njegovih stikov in skupinskih povezav. Človeštvo je v preteklem stoletju z naglim razvojem inteligence močno razširilo svojo zavest in vzporedno s tem smo bili priča izjemnemu razcvetu skupinske povezanosti in skupinskega delovanja. Ne samo, da je danes skupinski pristop praktično izrinil individualnega in se uveljavil kot ključen način, kako pristopati k delu, aktivnostim in reševanju problemov. Spreminja se tudi sama narava skupinskega povezovanja in delovanja.

V pretekli dobi so bile skupine organizirane strogo hierarhično, okrog neke zaznane ideje ali ideala ter z neko osrednjo osebo ali skupino, ki je imela vodstveno funkcijo in so ji bili vsi člani skupine podrejeni in povsem poslušni. Te skupine so imele izrazito individualistični ustroj, z močno identiteto in jasnimi mejami, kdaj je nekdo član neke skupine in kdaj ne. Posledično so bile skupine izjemno izključevalne in agresivno nastrojene do vsega, kar ni ustrezalo njihovim okvirom. Delovale so po načelu, ali si z nami ali pa si proti nam. Temu je botrovala energija šestega žarka, ki je posameznika spodbujala k razvoju individualizma in je vplivala tudi na naravo skupinskih povezav.

Skupine, na primer verske, nacionalne, gospodarske, delavske, interesne, znanstvene ter mnoge druge, ki so se oblikovale na podlagi te vplivne energije, so bile izrazito tekmovalne, ozke, popolnoma predane svojim prepričanjem, nezmožne kompromisov, neprilagodljive in sebične. Obenem pa so bile te skupine izjemno prodorne, notranje močno povezane, z malodane fanatično pripadnostjo svojih članov. S svojim zanosom so pritegnile množice, da so se pridružile skupinski pobudi in stopile v stik s skupinskim idealom. S svojo uničevalno močjo so odstranile vse, kar ni ustrezalo uzrtemu idealu. S tem so tlakovale pot v Novo dobo, vendar pa je danes čas, da skupine začnejo delovati na drugačnih temeljih kot tiste pretekle dobe.

V tej lekciji si bomo ogledali splošna načela skupinskega delovanja, ki predstavljajo duha Nove dobe in naj bi se postopoma prelila v odnose skupinskega delovanja in tudi odnose med skupinami.

Podana načela predstavljajo okvirne smernice za skupine Nove dobe, ki si bodo prizadevale človeštvu približati principe delovanja duše in skupinske zavesti. Skupinsko delovanje je tudi ena od rdečih niti zbirke Modre knjige Alice A. Bailey.

Vključevalnost

Sodobne skupine bodo odprte. Delovale bodo za jasen skupni cilj, metode, kako do cilja dospeti, pa bodo prepuščale odločitvi članov. Spoštovale bodo tako razlike znotraj skupine kot tudi drugačne pristope drugih skupin. K nobenemu cilju ne vodi samo ena pot.

Drugačnih pristopov, prepričanj, načinov dela in pripadnosti drugim skupinam se ne bo smatralo za nekaj zgrešenega ali manjvrednega. Svojih članov ne bodo silili, da sprejmejo ali opustijo svoja prepričanja, način dela ali povezanost z drugimi skupinami. Zlasti je danes to problematično na področju religije, kjer so med »tabori« prisotne jasne razmejitve in izključevanje vsega drugačnega. To, da bi bil človek lahko član dveh ali več religij, pa je seveda povsem nesprejemljivo. Ali si kristjan, ali pa si musliman, oboje pač ne gre. Ali si budist ali pa hindujec, eno ali drugo. Izključevalnost v Novi dobi ne bo imela več mesta.

Primere nasprotovanja drugačnosti najdemo na vseh področjih, na področju religij je to še posebno izrazito. Mi proti njim, oni proti nam, vsi proti vsem. Morda še najbolj vključujoče skupine so tiste na področju znanosti, kjer velja predvsem strokovnost in upoštevanje znanstvene metode.

Eno od ključnih meril, po katerih bo možno razpoznati skupine Nove dobe, ki se bodo oblikovale pod vplivom sedmega žarka, bo njihova zmožnost sprejemanja drugačnega in vključevalnosti. Ta bo med drugim temeljila na naslednjih kvalitetah:

- Spoštovanje
- Strpnost
- Sprejemanje drugačnosti
- Povezovanost
- Sodelovanje

Nenavezanost

Nenavezanost se pogosto omenja kot ena ključnih kvalitet duhovnega razvoja posameznika. Redkeje jo zasledimo v povezavi s skupinskim delovanjem. Gre za izjemno širok pojem, ki opisuje posameznikovo ali skupinsko nezmožnost opuščanja manj pomembnega in nebistvenega na račun višjega.

Navezanost izhaja iz osebnotne ljubezni, ki se močno razlikuje od dušne ali čiste ljubezni. Je človekova ali skupinska želja, da se poveže s tistim, kar želi in si to prisvoji. Je čista sebičnost, četudi je

včasih prikrita z dobrimi nameni. Tipičen primer takšne prikrite sebičnosti je zaščitništvo, na primer staršev do svojih otrok ali skupin do svojih članov.

V okvirih skupinskega delovanja je največji problem navezanosti povezan z osebnostnimi odnosi med člani skupine. Namesto da bi bili na prvem mestu skupinsko delo in skupni cilji, zaradi navezanosti in čustvenosti med člani postanejo delo cilji skupine drugotnega pomena, v ospredje pa stopi drama med člani skupine.

Navezanost je odraz človekove čustveno željne narave, v kateri je osredotočena zavest večine ljudi. Njena moč bo začela popuščati šele z razvojem uma in njegovo zmožnostjo, da usmerja in obvladuje želje. Nova doba, kjer bo pomembno vlogo igral peti žarek, bo nedvomno doba dokončnega prehoda polarizacije človeštva na mentalno naravo. To se bo odražalo tudi v skupinskih odnosih, ki ne bodo več tako čustveni in v popuščanju navezanosti.

K razvoju skupinske nenavezanosti bo močno pripomoglo, če bodo člani skupin:

- Delovali neškodljivo
- Si medsebojno zaupali
- Gojili dobro voljo in smisel za humor
- Osredotočeni na cilj
- Obvladovali čustvene impulze
- Se izogibali kriticizma
- Pravilno razsojali, kaj je pomembno in kaj ni
- Ravnodušni do nepopolnosti

Decentraliziranost

Lep simbol procesa decentralizacije v okviru skupinskega delovanja je prehod iz avtokratskih in monarhičnih ureditev v demokratične, kakršnemu smo priča povsod po svetu. Na čelu držav ni več absolutnih vladarjev, ki so ta položaj zasedali po krvni liniji. Danes voditelje pretežno volimo na demokratičnih volitvah, kjer glas vsakega posameznika šteje enako. V demokratičnih ureditvah odloča skupnost in ne neka ožja skupina znotraj nje oziroma en absolutni vladar. Tako kot marsikaj v tej prehodni dobi je tudi demokracija še v povojih. Ne glede na to, da je v praksi izvajanje demokracije še zelo nepopolno in da demokratična odgovornost volivcev še bolj ali manj speča Trnuljčica, vse skupaj kaže na nadvse obetaven trend.

Vodenje in organizacija skupin nove dobe ne bo več sledila principu vodje in sledilcev, pastirja in ovac. Člani skupin bodo inteligentne, razvite osebnosti, ki bodo prisostvovali pri vseh pomembnih odločitvah in usmeritvah skupine. Uveljavljati se bodo začela načela soodločanja in soustvarjanja. Upravljanje skupin bo postalo bistveno kompleksnejše, z bolj fluidno hierarhijo med člani skupine in odločanjem na podlagi sposobnosti in ne položaja v hierarhiji.

Skupine ne bodo delovale na podlagi nareka vodje ali ozke vodilne skupine, temveč na podlagi skupnih ciljev in dogovorjenih ter vzajemno potrjenih načel skupinskega dela.

Ponižnost

Vsaka skupina, velika ali majna je del večje skupine. Tudi človeštvo kot celota je skupina, ki predstavlja le enega od kraljestev narave in je neločljivi del planetarnega ekosistema in Logosa oziroma Bitja, ki se izraža skozi naš planet in je del sončnega sistema ter konec koncev kozmosa samega. Zrelost posameznih skupin se odraža v njihovem zavedanju te vpetosti v širšo celoto in širini pojmovanja, kaj ta celota je. Nekaterim skupinam celoto predstavlja na primer narod, drugim njihovo interesno področje ali aktivnost, tretjim pa planet kot celota. Globlji kot je uvid posamezne skupine v njihovo vpetost v okolje in družbo ter njihovo soodvisnost z vsem, bolj je prisotna ponižnost.

Ponižnost je bila v preteklosti pogosto povezana s strahom pred nečim višjim, običajno Bogom in je temeljila na človekovem občutku nemoči pred to višjo silo. Ponižnost Nove dobe bo temeljila na razumevanju in uvidu. Rastoča inteligenca človeštva in udarci, ki nas bodo doleteli zaradi posledic

našega nespametnega in ozkoglednega delovanja, nam bodo odprli oči, razširili pogled, vzbudili nujo po odgovornem ravnanju in prebudili ponižnost. Slednja tako ne bo posledica nevednosti in strahu, ampak zavedanja in odgovornosti.

Ponižnost bo ezoterično gledano v človeštvu in skupinah vzbudila poslušnost do višjega kraljestva in vplivov ter odgovornost do nižjih kraljestev in njihovih bitij.

Odgovornost

Praktično ni religije ali svetovnega etosa, ki tako ali drugače ne vsebuje zlatega pravila, ki glasi:

Kar boš sejal, boš tudi žetel.

Pravilo je namenjeno oblikovanju človekove odgovornosti in zavedanja, da vsa naša dejanja, vključno z našimi mislimi, pogojujejo ne samo sveta okoli nas, temveč tudi to, kar sami postajamo. Hindujci so ta odnos med ustvarjalcem in ustvarjenim imenovali karma. Nauk karme uči, da vse, kar človekova zavest z mislijo, željo ali dejanjem vtisne v svet, s človekom ostane neločljivo povezano, dokler sam svoje esence ne očisti izvirnega vzroka, ki je povzročil nastanek karme.

Človek, ki ga muči jeza, z njo obarva svoja energijska polja. Njegova energijska polja so kot magnet, ki privlači vse, kar je podobno njihovi vsebini. Če so ta polja polna jeze, privlačijo tiste ljudi, ki imajo podobno naravo in situacije, ki jezi ponujajo prosto pot izraza. Tako človek do neke mere nenehno zre v zrcalo tistega, kar on sam je. To je zgolj preprost in poenostavljen primer principa delovanja karme. Karma sama je neskončno kompleksen sistem kolektivnih odnosov, ki segajo v daljno zgodovino in povsem presega našo zmožnost uvida in dožemanja. Več o karmi in njenem vplivu na zdravje lahko najdete v knjigi [Ezoterično zdravljenje](#).

Glede karme pa je zelo pomembno, da se zavedamo njenega kolektivnega značaja. Karma ne pogojuje zgolj posameznika temveč brez izjeme tudi vse skupine. V Novi dobi se bodo skupine zavedale svoje ustvarjalne moči in tega, da mora ustvarjalec, v tem primeru skupina, nositi odgovornost za to, kar ustvarja in da se temu ni možno izogniti.

Občutek odgovornosti bo tudi tesno povezan s prebujajočo se dušno zavestjo, ki sčasoma ne bo prisotna le pri nekaterih posameznikih, temveč tudi pri skupinah. Duša se povsem zaveda namena, zakaj se utelešamo in Načrta, katero kvaliteto moramo vnesti v tri svetove pojavnosti in jo vtisniti v prisotne energije. To je energija ljubezni, ki pa jo v čisti obliki individualno in kolektivno lahko

prevajamo šele, ko stopimo v zavesten stik z energijami duše. To je tudi eden od osrednjih namenov programa skupinskega ezoteričnega zdravljenja.

Skupine bodo tako morale:

Paziti na svoje misli, ker bodo postale njihove besede.

Paziti na svoje besede, ker bodo postale njihova dejanja.

Paziti na svoja dejanja, ker bodo postala njihove navade.

Paziti na svoje navade, ker bodo postale njihov značaj.

Paziti na svoj značaj, ker bo postal njihova usoda.

Lao Tzu

Disciplina

Vsako pravo ubrano skupinsko delovanje od članov skupine zahteva določeno disciplino. Brez nje ne more priti do podrejanja osebnega ritma skupinskemu in do predanosti posameznika skupinskim ciljem in namenu.

Disciplina se začne pri vsakem posamezniku, ki mora poskrbeti za prečiščevanje svojih energijskih teles in posledično svoje zavesti. Tako mora poskrbeti za:

1. **Čistost in vzdržljivost fizičnega telesa.** Najpomembnejši dejavniki za zdravo fizično telo so:

- a. Kvalitetna hrana
- b. Osebna higiena
- c. Primerna količina spanja
- d. Izpostavljanje sončnim žarkom

2. **Žlahtnjenje eteričnega telesa.** To je neločljivo povezano s fizičnim telesom. Pravilno delovanje eteričnega telesa je povezano predvsem z ustrezno asimilacijo in porazdeljevanjem prane oziroma vitalne energije po telesu. S povsem fizičnega gledišča (eterično telo je energijska komponenta fizičnega) za zdravo in prečiščeno eterično telo poskrbimo z gibanjem, preživljanjem časa v naravi, zlasti v gozdu in na višinskih legah, z vnosom ustreznih vitaminov in s prejemanjem zadostne količine sončne energije.

3. **Žlahtnjenje astralnega ali čustvenega telesa.** Predstavlja morda najpomembnejšo nalogo pred nami vsemi. Predvsem bi si morali prizadevati za njegovo umiritev in utišanje. Kako naj to dosežemo:

- a. Z nenehnim opazovanjem vseh hrepenenj, motivov in želja, ki se dnevno porajajo in nato s sledenjem vsem tistim, ki so visokega reda in z odvrčanjem tistih nizkega reda.
- b. Z nenehnimi vsakodnevnimi prizadevanji, da bi stopili v stik z Višjim Jazom oziroma dušo in da bi v svojem življenju odsevali Njegove želje.
- c. Z vsakodnevnim namenjanjem časa umirjanju čustvenega telesa. V meditaciji se veliko pozornosti namenja umirjanju uma, vendar pa ne smemo pozabiti, da moramo še pred

utišanjem mentalnega najprej poskrbeti za umiritev čustvene narave; eno sledi drugemu in pametno je začeti na dnu lestve.

4. **Žlahtnjenje mentalnega telesa.** S tem so povezani zlasti naslednji procesi, ki so, tako kot vsi ostali procesi žlahtnjenja, postopni, počasni, ter so rezultat trdega dela:

- a. Razvoj razločevanja in razsodnosti.
- b. Izoblikovanje jasnega mišljenja, ki vključuje zmožnost oblikovanja misli v miselni materiji.
- c. Zmožnost utišanja mentalnega energijskega telesa, ki tako postane dovzetno za navdih duše in stik s tako imenovano kavzalno ali dušno zavestjo.

Kar velja za posameznika, velja tudi za skupinsko delovanje. Vsi zgoraj opisani procesi žlahtnjenja bodo morali postati del discipline skupin. Tudi skupine namreč tvorijo energijska telesa, sestavljena iz energijskih teles njihovih članov. Člani skupine bodo tako skozi osebno disciplino morali poskrbeti, da energije njihovih teles ne bodo motile skupinskega ritma in v energijska telesa skupine ne bodo vnašali neželenih kvalitiet, nemira, razkolov, napetosti in kakršnihkoli drugih škodljivih vplivov. Tako kot pri posamezniku bosta tudi skupinska disciplina in žlahtnjenje zahtevala trdo delo, mnogo odrekovanja in požrtvovalnosti ter obilo časa.

Neškodljivost

Neškodljivost je tesno povezana z odgovornostjo in zavedanjem, da je treba prekiniti z notranjimi karmičnimi vzroki, ki nas pogojujejo individualno in kolektivno. V knjigi *Ezoterično zdravljenje* najdemo naslednjo definicijo neškodljivosti:

Neškodljivost, kakršno naj bi izvajali, ni pasivnost, ne milo ali prijazno delovanje, kot si to predstavlja večina ljudi; gre za življenjski nazor, ki nikakor ne izključuje odločnega ali celo drastičnega delovanja; povezana je z motivom, z odločitvijo, da bo izza vsake dejavnosti stala dobra volja. Ta motiv lahko pripelje do pozitivnega, včasih pa tudi do negativnega govora in delovanja, a če misel pogojujeta dobra volja in neškodljivost, potem so rezultati lahko le dobri.

(*Ezoterično zdravljenje*, str. 532)

Neškodljivost temelji na dveh kvalitetah dušne ljubezni:

1. Na zavedanju, da je vse povezano z vsem. Iz tega sledi, da je kakršnokoli škodovanje, čemurkoli ali komurkoli škodovanje samemu sebi, saj obstaja zgolj en Jaz.
2. Na modrosti, ki zna razločevati med dobrobitjo posameznika in dobrobitjo širše skupnosti ter celote. Modrost je v resnici otrok učiteljice karme. Je zmožnost presoje najvišje dobrobiti za razvijajočo se zavest in pravičnega, temu podrejenega odnosa do zunanje narave oziroma oblike. Modrost je spretnost v delovanju, ki temelji na ljubezni in zavedanju vzajemne soodvisnosti in povezanosti. Tako posamezniki kot skupine jo osvajamo postopno na podlagi trpljenja in spoznavanja.

Danes si večina dobromislečnih ljudi prizadeva, da skladno s svojim pojmovanjem, uvidom in izkušnjami deluje neškodljivo. Skupinska neškodljivost pa je še v povojih. V Novi dobi bo njen razvoj predstavljal temelj svetovnega etosa in smrtni udarec karmičnim pogojenostim, ki zaslužnjujejo posameznike in družbo.

Zaupanje

Zaupanje predstavlja eno od vezivnih tkiv vsakršnega skupinskega povezovanja. Noben odnos ne more obstati in delovati harmonično ter ustvarjalno, če med udeleženci ni zaupanja. Zdravo zaupanje temelji na:

- Zmožnosti obvladovanja čustvenih odzivov v odnosih med člani skupine.
- Odsotnosti kritizma.
- Dopuščanju razlik v pogledih in načinih delovanja.
- Opustitvi nadzora in vsiljevanja volje močnejših šibkejšim.
- Predanosti skupnemu namenu.
- Ljubezni.

Zaupanje je del dobre volje, ki bo morala tvoriti temelje skupinskega delovanja Nove dobe. Je lastnost posameznika in skupine s krvavečim srcem, ki pa vsemu navkljub ne preneha biti za skupno dobro. Preizkus zaupanja bo eden ključnih za novo nastajajoče skupine.

Predanost

Predanost je ena največjih kvalit, ki smo jih osvojili v pretekli dobi. Glede skupinskega delovanja predanost pomeni podrejanje posameznika skupinskemu, vendar tako, da ne izgubi svoje identitete. V preteklosti je bila predanost pogosto slepa in brez razumevanja.

Člani skupin Nove dobe bodo predani skupinskim ciljem in idealom, ker jih bodo razumeli in bodo v njih uzrli nekaj, za kar se je vredno žrtvovati. Moč skupin, ki bodo delovale na inteligentni predanosti,

bo mnogo večja od tiste v preteklosti, ko je predanost temeljila na čustvenih odzivih in črednem nagonu. Predvsem pa bodo skupine bistveno bolj neškodljive in konstruktivne.

Odlomki iz zbirke *Modre knjige*

Delujte nenavezano, in ker ne boste zahtevali ničesar za ločeni jaz, vam nobena stvar ne bo nedostopna. Tako ne boste stali sami, ampak boste delovali kot privlačna magnetna enota, posvečena skupinskemu služenju. To je problem, ki je neposredno pred vami. Naučiti se morate, da delate decentralizirano in da izstopite iz središča svoje slike. Naučiti se morate, da postanete magnetični in da gradite, namesto da bi uničevali. Pretehtajte te nasvete in se enostavno, tiho in radostno spoprimate s svojim problemom.

Učenstvo v novi dobi I, stran 245 (v izvirniku)

Ne pozabite, da je novo učenstvo predvsem eksperiment v skupinskem delovanju in da njegov osrednji cilj ni izpopolnjevanje posameznega učenca v skupini. Ta trditev je bistvena in temeljna. Posamezniki naj bi se medsebojno dopolnjevali in s seštevkom svojih kvalitiet naj bi sčasoma poskrbeli za oblikovanje skupine, ki bi bila zmožna uporabnega duhovnega izraza in skozi katero bi se lahko stekala duhovna energija za pomoč človeštvu.

Učenstvo v novi dobi I, stran 8 (v izvirniku)

Pri razmišljanjih glede posameznika v skupini in njegovih odnosov, bi želel poudariti sledeče. Budno pazite na svoje misli o drug drugem in nemudoma prenehajte s kakršnokoli sumničavostjo in kriticizmom. Prizadevajte si, da svoje medsebojne odnose neomajno prežemate z lučjo ljubezni. Niti predstavljate si ne, kakšno moč ima takšno prizadevanje in koliko prispeva k osvobajanju okov članov in dvigu skupine na nadvse visoko mesto. S čisto svetlobo ljubezni, ki jo gojite drug do drugega, se boste lahko približali meni in učiteljem na subjektivni plati življenja ter boste lahko hitreje dospeli do Vrat, ki vodijo na pot Svetlosti. Imate priložnost, da drug drugemu znanstveno dokažete pomen in moč ljubezni kot moči, prisotne v naravi. Naj to dokazovanje postane cilj vaših prizadevanj. Tako si boste medsebojno pomagali do vsega, kar je potrebno za doseganje močnih in ključnih sprememb v življenjskih vzorcih in namenu članov skupine. Ljubezen ni čustvenost, niti ni čustvo ali želja oziroma sebičen motiv, da bi v vsakodnevnem življenju ravnali pravilno. Ljubezen je ravnanje s silo, ki upravlja s svetovi in vodi v povezovanje, enotnost in vključenost ter spodbuja v delovanje Boga samega. Ljubezni ni lahko gojiti – vrojena sebičnost človeške narave je pač takšna; težko jo je izražati v vseh življenjskih okoliščinah in ta izraz bo od vas zahteval vse, kar lahko daste, skupaj z izkoreninjenjem vaših sebičnih osebnostnih aktivnosti.

Učenstvo v novi dobi I, stran 10 (v izvirniku)